

Před víkendem se mi objevila v mailu pozvánka od kamaráda na koncert "Dušičkové konvergence". Komorní orchestr Akademie Praha hrál v kostele U Salvátora od Mozarta Requiem. Koncert byl v sobotu 1.listopadu od osmi hodin, takže nebyl problém se sbalit a odjet do Prahy. Na pumpě v Průhonicích jsme udělali malou zastávku, protože mošt, kterým jsme se přelohnili, byl nějak močopudný.Auto jsem nechal na Pohořelci, protože

jsme se chtěli projít. Moc turistů se v ulicích Starého města nepohybovalo. Zřejmě proto, že byla pěkná zima a vlezlo. V Pelhřimově bylo deset stupňů a tady šest. V kostele jsme byli brzo, takže jsme si v pohodě sedli. Před začátkem koncertu už bylo plno. Zaujal mě jeden maník, který v lavici přede mnou něco usilovně bušil do notebooku. Úderem osmé se na podium začali hrnout davy lidí. Myslel jsem, že jsou to lidi, co nesehnali místo, ale byly to sbory. Po příchodu dirigenta se situace uklidnila. Koncert trval hodinu a byl skvělý. Sice sem tam zavanul kolem mě nějaký smrad, zřejmě ze záchodů, ale dalo se to vydržet. U vchodu jsme ještě dostali čtení " O mýtech a realitě kolem Mozartova Requiem" .

K autu jsme šli stejnou cestou přes Karlův most. Chtěl jsem si koupit "prasklouše", ale stánek pod mostem byl už zavřený. Došmajdali jsme k autu a po nutném natankování na Agipu jsem na plný plyn po prázdné dálnici jel do Pelhřimova. Tečkou za jinak pěkným koncertem bylo přiznání kamaráda, který jel s námi, a který seděl vedle mě, že vyšlápnul hovno, kterého se zbavil až doma. Naštěstí se mu v mém autě nic neodlepilo.